

РЕШЕНИЕ

№ 2225

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 07.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **10972** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 80 от Закона за защитените територии (ЗЗТ).

Образувано е по жалба на П. Р. Т. срещу предписание, обективирано в писмо изх. № С-649-(2) от 14.10.2022 г. на директора на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) – [населено място].

В жалбата се съдържат оплаквания за неспазване на установената форма, тъй като предписанието не съдържа фактически и правни основания за издаването му, както и че не са обсъдени възраженията на жалбоподателя, направени пред органа. Също така не били изложени мотиви относно обхвата на забраната и характера на извършваната дейност в имота. Съществувала неяснота, дължащо се на общата формулировка на предписанието и срока на действие. Въвежда оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 35 АПК, тъй като проверяващите не са изследвали каква е откритата в имота механизация и чия е собствеността. Поддържа за извършени действия по проучване за наличието на вода, но не и дейности по изграждане на сондаж. В тази връзка за жалбоподателя липсвало задължение за внасяне на уведомление за инвестиционно предложение и съгласува на дейностите. Въвежда доводи за нарушение на целта на закона, тъй като извършените дейности не застрашават обществените интереси по опазване на околната среда.

Ответната страна - директора на РИОСВ – Б., чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От приложения нотариален акт № 106/23.03.2017 г. се установява, че П. Р. Т. е един от собствениците на поземлен имот с идентификатор 66528.1.271 по КККР на [населено място], [община], област Б..

Страните не спорят, че горепосоченият имот попада в границите на Природен парк „С.“, което обстоятелство в съдебно заседание е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване.

От преписката се установява за подаден сигнал № С-649/13.10.2022 г. за извършване на дейности по сондиране в имот, намиращ се м. „Поляните, [населено място].

Видно от Констативен протокол № 019069-7-9/13.10.2022 г. се установява, че по повод сигнала служители на РИОСВ – Б. са извършили проверка на място в имот с идентификатор 66528.1.271 по КККР на [населено място]. В имота е констатирано извършване на сондиране с техническа механизация, като са отразени конкретни географски координати. Отразени са възражения на жалбоподателя, според които извършваните дейности са с цел проучване наличието на вода за бъдещо изграждане на сондаж.

Впоследствие е извършена нова проверка на място в имота (и на още два имота), обективизирана в Констативен протокол № 022523-ПД-15-73/18.10.2022 г., съставен от служители на РИОСВ – Б. и Б. дирекция „Черноморски район“ (БД „ЧР“). Отразено е, че към момента на втората проверка не се извършват констатираните с предходния протокол дейности по сондиране, но се посочва за наличието на ПВЦ тръби. Констатирано е, че сондажният изкоп завършва с ПВЦ тръба (ф110), изведена на около 40 см. над терена, като около него са налични разпръснати фракции филц.

В продължение на проверката на място, проведена на 18.10.2022 г., е съставен допълнителен Констативен протокол № Б-844/18.10.2022 г. от служители на РИОСВ – Б. и БД „ЧР“, в който подробно се описва имота – собственост, площ, форма, частично ограждане и т. н. Отразено е, че в западния край на имота (с посочени географски координати) е изградено ново водовземно съоръжение (ВС) – сондаж, необорудван за експлоатация, диаметър на ПВЦ тръба – ф110, показваща се на около 40 см. над повърхността, като в горния си край е затворена чрез усукване. Отразено е, че около мястото на сондажа са налични купчини натрупан филц, изхвърлен при сондирането, което видимо било няколко дни преди проверката. Посочено е, че за водовземно съоръжение няма издадено разрешително от директора на БД „ЧР“

От преписката се установява за издадено предписание, обективирано в писмо изх. № С-649-(2) от 14.10.2022 г. на директора на РИОСВ – [населено място], с което на основание чл. 79, ал. 2, т. 4 ЗЗТ и чл. 155, ал. 2 ЗООС е предписано да се преустановяват всички извършвани дейности в границите на поземлен имот с идентификатор 66528.1.271 по КККР на [населено място]. Определен е следният срок: до произнасяне с краен административен акт на директора на РИОСВ – [населено място], издаден по реда на ЗООС и З..

В мотивите на акта е отразено, че на 13.10.2022 г. е установено извършването на сондажни дейности с техническа механизация в имот с идентификатор 66528.1.271 по КККР на [населено място], собственост на П. Т., намиращ се в Природен парк „С.“, т. е. в защитена зона, обявена по реда на З. – ВГ0002040 „С.“ за опазване на дивите птици и ВГ0001007 „С.“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора

и фауна. Посочено е, че липсва подадено уведомление за инвестиционно предложение за изграждане на сондаж, по което да е издаден административен акт по ЗООС и З., както и не са съгласувани дейностите по реда на чл. 11 ЗЗТ, вр. Приложение № 7 от ПЗР на ЗЗТ.

В съдебно заседание е разпитана свидетелката Е. П., която разяснява, че в качеството си на служител на РИОСВ – Б. е извършила на 13.10.2022 г. проверка на място в горепосочения имот. Същата разяснява, че проверката е извършена още в деня на подаване на сигнала. От нейните показания се установява за налична в имота машина с цилиндричен крайник, с която е извършвана сондажната дейност чрез вкопаване в земята. Пояснява, че в резултат на изкопната дейност е излизал материал около самия отвор в земята. Свидетелката разяснява, че на 18.10.2023 г. е извършена повторно проверка, при която не е установена механизация в имота и не се извършвани дейности по сондиране. При повторната проверка е констатирано, че сондажният отвор е завършен с ПВЦ тръба с височина 40 см. над терена, усукана в края си. Свидетелката пояснява, че на 13.10.2022 г. не е видяла сондажно съоръжение, а само дейности по подкопаване с горепосочената машина, като уточнява, че не твърди да е изчерпвана вода.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелката, тъй като са последователни, непротиворечиви и намиращи подкрепа в писмени доказателства (съставените протоколи). Освен това свидетелката дава сведения за факти и обстоятелства, които е възприела непосредствено при извършена проверка на място.

Съдът намира за установено извършването на сондажна дейност в имота, описана в констативните протоколи, тъй като съставянето на тези документи е регламентирано в чл. 155, ал. 1 и ал. 2 ЗООС, т. е. предвиден е изричен ред за тяхното съставяне, в които следва да намерят отражение фактическите констатации на проверяващите органи. В тази връзка протоколите представляват официални свидетелстващи документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК и се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, касаеща установените в тях факти. Същите се подкрепят от свидетелските показания и не са представени доказателства (въпреки дадените указания от съда) за оборване достоверността на фактическите установявания на служителите на РИОСВ – Б. и БД „ЧР“.

Във връзка горното съдът не споделя твърденията на жалбоподателя за извършени действия по проучване за наличието на вода, тъй като посоченото се опровергава от доказателствата по делото, а и не се представиха никакви доказателства, подкрепящи това твърдение.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от активно легитимирано лице, адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – директора на РИОСВ – [населено място], съобразно чл. 79, ал. 2 от Закона за защитените територии

(33Т).

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. В мотивите на предписанието са изложени фактически и правни основания за издаването му. В тази връзка процесната ПАМ се издава на основание чл. 79, ла. 2, т. 4 33Т, тъй като имотът попада в защитена територия и се извършва сондажна дейност в него, посредством техническа механизация. Подробното описание на сондажната дейност е отразена в Констативен протокол № 019069-7-9/13.10.2022 г., Констативен протокол № 022523-ПД-15-73/18.10.2022 г. и Констативен протокол № Б-844/18.10.2022 г. , при което е допустимо фактическите основания да се съдържат в други документи, тъй като според разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 16 от 31.03. 1975 година на ОСГК на ВС, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт - в съпътстващата документация по неговото издаване или най - късно до изпращането на жалбата срещу акта, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка. В случая констативния протокол от 13.10.2022 г. предхожда издаването на предписанието, а останалите два протокола (от 18.10.2023 г.) са след издаването на ПАМ, но са съставени преди жалбата и изпращането ѝ до съда.

Вярно, че разпоредителната част от предписанието е общо формулирано, доколкото е посочено единствено да се преустановяват всички извършвани дейности в имота. Следва да се отбележи, че разпоредителната част представлява единствено с мотивите на акта, поради което несъмнено забранените дейности се отнасят до описания извършен сондаж в имота.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила. Релевантните по случая факти са правилно установени от органа, за което органите са извършили проверки и огледи на място, които са намерили отражение в констативните протоколи. Дадена е възможност на жалбоподателя да участва в производството, тъй като му са съобщени констатациите от органа и същият е направил устни възражения, които са отразени в първия протокол.

Оспорваното предписание е издадено при правилно приложение на материалния закон.

Не се спори (обявено е безспорно между страните), че имот с идентификатор 66528.1.271 по КККР на [населено място] попада в Природен парк „С.“, поради което този имот се намира в границите на защитена територия по смисъла на чл. 5, т. 5, вр. чл. 29 33Т.

Имотът попада в защитени зони, обявени по реда на Закона за биологичното разнообразие (З.) – ВГ0002040 „С.“ за опазване на дивите птици. Този извод не се променя от обстоятелството, че не са представени доказателства за тези факти, тъй като в ДВ, бр. 106/12.12.2008 г. е публикувана Заповед № РД-802/04.11.2008 г. на министъра на околната среда и водите, с която в т. 1 е обявена защитена зона „С.“ с код ВГ0002040 „за опазване на дивите птици“, а в т. т. 4.7 е отразено, че границите на защитената зона включват всички имоти съгласно кадастралната карта за землището на [населено място], [община], сред които е проценият имот с идентификатор 66528.1.271 по КККР на [населено място].

Не се констатира по делото, че процесният имот попада в защитена зона „С.“ с код ВГ0001007 „за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна“, тъй като не са представени доказателства в тази връзка, а и съдът няма как да извърши

служебно справка по отношение на тези обстоятелства.

В чл. 11 ЗЗТ е регламентирано, че собствениците и ползвателите на гори, земи и водни площи в защитените територии са длъжни да спазват режимите, установени по реда на този закон, със заповедта за обявяване на защитената територия и плана за управлението ѝ, а съгласно чл. 13, ал. 1 ЗЗТ ползването на обекти в защитените територии се извършват в съответствие с режима на дейностите, установен по реда на този закон, със заповедта за обявяване и с плана за управление на защитените територии, устройствените и технически планове и проекти. От своя страна чл. 30, ал. 1 ЗЗТ забранява в природните паркове да се извършват дейности, които замърсяват околната среда.

На основание чл. 31, ал. 1 З. планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона, като на основание ал. 4 от същата норма, за плановете, програмите и инвестиционните предложения, попадащи в обхвата на Закона за опазване на околната среда, оценката по ал. 1 се извършва чрез процедурата по екологична оценка, съответно чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда по реда на Закона за опазване на околната среда и при спазване на специалните разпоредби на този закон и наредбата по чл. 31а.

Според чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗООС необходимостта от извършване на О. се преценява за инвестиционни предложения съгласно приложение № 2. В т. 2, б. „г“ от Приложение № 2 е посочено следното инвестиционно предложение: дълбоки сондажи, в т. ч. за водоснабдяване. По делото категорично се установи извършването на сондажни дейности, поради което съдът намира, че в случая е осъществено инвестиционно предложение, регламентирано в Приложение № 2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗООС.

Анализът на горепосочените разпоредби водят до извод, че се касае за разрешителен режим за дейностите по сондаж в имота. Според чл. 79, ал. 2, т. 4 ЗЗТ директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите издават предписания за мерки за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснати нарушения или увреждане и замърсяване на околната среда в защитените територии. В настоящия случай липсва разрешително за извършване на дейности по сондаж, поради което са налице нарушения на правилата, регламентиращи опазването на околната среда в защитените територии и зони. Извършването на сондаж винаги е свързано с възможен риск от замърсяване и влошаване на подземните води – арг. чл. 2б, ал. 1 от Наредба № 1 от 10.10.2007 г. В тази връзка са налице материалноправните предпоставки по чл. 79, ал. 2, т. 4 от ЗЗТ, при които директорът на РИОСВ – Б. в условията на обвързана компетентност е длъжен да наложи процесната ПАМ.

Оспореният акт съответства и на целта на закона – да се предотвратят и отстранят вредните последици от установеното нарушение. Посоченото е в съответствие с генералната цел на ЗЗТ - опазването и съхраняването на защитените територии като национално и общочовешко богатство и достойние и като специална форма на опазване на родната природа, способстващи за развитието на културата и науката и за благополучието на обществото (чл. 2, ал. 1 ЗЗТ).

Неоснователно се поддържа, че в ПАМ липсва ясно определен срок за прилагането ѝ.

Налице е нарушение на правилата, регламентиращи опазването на околната среда в защитените територии и зони, изразяващо се в това, че се извършват сондажни дейности без да е разрешено това. П. следва да е насочено за предотвратяване това нарушение, при което не е необходимо посочване на срок, тъй като меродавно е липсата на съответното разрешение за обсъжданите дейности и извършването им без такова винаги противоречи на закона, т. е. безпредметно е даване на срок, ако след това се извършват дейности в нарушение на закона (получаването на съответното разрешение автоматично води до неприложимост на съответното предписание).

Горното налага извод за неоснователност на жалбата срещу оспорваната пренудителна административна мярка, поради което на чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли оспорването.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Р. Т. срещу предписание, обективизирано в писмо изх. № С-649-(2) от 14.10.2022 г. на директора на Регионална инспекция по околна среда и водите – [населено място].

ОСЪЖДА П. Р. Т. да заплати на Регионална инспекция по околна среда и водите – [населено място] сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: